

RETT TIL KONTAKT MED BARNET NÅR DET IKKE ER SAMVÆR

Jeg viser til min høringsuttalelse til NOU 2020: 14 Ny barnelov, nedenfor inntatt i sin helhet. Jeg kan ikke se at departementet i høringsnotatet har tatt stilling til de spørsmål som jeg har tatt opp, og ber derfor om at departementet er særlig oppmerksom på dette ved den senere fremleggelsen av stortingsproposisjonen, og tilsvarende stortingskomiteen når saken kommer til behandling i Stortinget til våren.

Advokat Birgit Vinnes har i sin høringsuttalelse til den aktuelle høringen pekt på at det i Norge utstedes kontaktforbud i familiesaker over en lav sko og eventuelt i altfor lang tid, ofte uten at interessene til barnet og forelderen som rammes av forbudet, blir tilstrekkelig hensyntatt. Min høringsuttalelse om betydningen av å problematisere retten til kontakt når det ikke er samvær, må leses i lys av hennes omtale av denne uheldige praksis, jf. spesifikt om dette i hennes uttalelse punkt 4, side 2:

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-ny-barnelov-likestilt-foreldreskap-og-felles-omsorg-for-barn-etter-samlivsbrudd/id3045729/?uid=297ba822-fdbd-48aa-8c08-facc31094836>

Vennlig hilsen

Andreas Harald Aure

"RETT TIL KONTAKT MED BARNET NÅR DET IKKE ER SAMVÆR

Barnelovutvalget omtaler retten til "kontakt og samvær" under ett. Men det vil i en del tilfelle være nødvendig i skille mellom "kontakt" og "samvær", typisk i situasjoner hvor det bare er meget begrenset samvær. Kan da forelderen med begrenset samvær ta kontakt med barnet utover samvær, f.eks. i form at telefoner, forsendelser, e-post mv?

Jeg kan ikke se at utvalget har berørt dette tema utover det som står i utkastets § 1-4. Det er ikke berørt i nåværende barnelov overhodet. Lovgiver bør ta stilling til om det skal være mulighet for slik kontakt utover samvær eller når det ikke er samvær, og saksbehandlingsregler for eventuelle bestemmelser om kontakt utover samvær.

Dagens barnelov har altså ingen bestemmelse om annen kontakt enn samvær mellom barn og foreldre. Man har trolig tenkt at denne retten ikke behøver å uttrykkes, at den er

selvsagt. Dette er ikke lenger tilfelle. Muligheten for slik kontakt aktualiseres særlig når den ene forelderen bare får en begrenset samværsrett, f.eks. samvær under tilsyn. En del bostedsforeldre (og advokater og andre) tolker en samværsordning som uttømmende, dvs. at det ikke er rett til kontakt eller behøver å være kontakt mellom barn og samværsforelder utover samværene.

Muligheten eller en rett til vanlig kontakt med barnet utenom samvær bør derfor nedfelles i loven. Lovgiver må ta stilling til om det skal ha betydning om forelderen har foreldreansvar for barnet eller ikke.

Jeg bemerker at både Finland, Sverige og Danmark omtaler kontakttrett i sine respektive barnelover. Se den finske loven § 2, den svenske loven § 15 og den danske loven § 22.

Vennlig hilsen

Andreas Harald Aure
jurist og far"